

Министарски савет, на основу члана 1 Уредбе о изменама постојећих прописа и доношењу нових М.с.бр. 1118 од 16 септембра 1939 године, а на предлог Министра правде прописује ову

УРЕДБУ

о

изменама и допунама Закона о евангеличко-хришћанским црквама и о реформованој хришћанској цркви Краљевине Југославије од 16 априла 1930 године.

§ 1

После § 6 Закона о евангеличко-хришћанским црквама и о реформованој хришћанској цркви Краљевине Југославије додаје се нови § 6а који гласи:

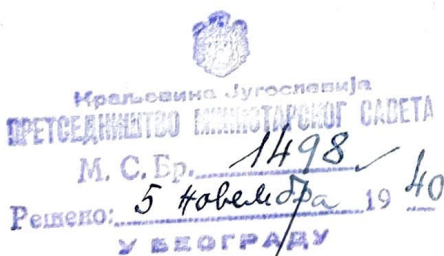
"За званичне радње црквених власти, тела и органа Немачке и Словачке евангеличко-хришћанске цркве, као и Реформоване хришћанске цркве, плаћа се само она такса коју земаљски зборови поменутих цркава пропишу, сваки за своје подручје, посебним правилником одобреним од Министра правде у споразуму са Министром финансија. Ова се такса наплаћује у корист поменутих цркава за покриће њихових општих потреба."

§ 2

Ова Уредба добија обавезну снагу даном обнародовања у "Службеним новинама". Од тога дана престају важити сви њој противни правни прописи.

Министар правде,

Шмајковић

Претседник Министарског савета и
заступник Министра унутрашњих послова,

Антић
Потпретседник Министарског савета,

М. Милошевић
Министар просвете,

Шмајковић
Министар правде,

Шмајковић
Министар без портфеља,

Милић
Министар шума и рудника,

Милосавић
Министар саобраћаја,

Милошевић

Министар иностраних послова,

M. M. ...

Министар војске и морнарице
армијски генерал, *

Milutin ...

Министар без портфеља,

Dr. ...

Министар финансија,

...

Министар трговине и индустрије,

...

Министар пошта, телеграфа и
телефона,

...

Министар социјалне политике и
народног здравља,

...

Министар пољопривреде,

...

Министар без портфеља,

M. ...

Министар физичког васпитања
народа,

...

Министар грађевина,

...

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Претставници Немачке и Словачке евангеличке-хришћанске цркве Краљевине Југославије, а исто тако и Реформоване хришћанске цркве скренули су пажњу Министарству правде, да је при доношењу Закона о реченим црквама пропуштено регулисање питања наплаћивања црквених такса за званичне радње црквених власти, тела и органа поменутих цркава у црквеносамоуправном делокругу, без наплате тих такса по Закону о таксама. Међутим, то је питање за православну цркву решено у њену корист чл. 12 Закона о Српској православној цркви, за Исламску верску заједницу § 13 Закона о тој Заједници и за Католичку цркву § 27, тач. 2), Финансијског закона за 1938/39 годину.

Позивајући се на начело равноправности конфесија, које Уставом зајемчено, претставници напред поменутих протестантских цркава, траже да се и њиховим, иначе малим и материјално оскудним, црквама, даде исто право које је Држава дала великим црквама. Ово утолико пре што Држава не би давањем тога права протестантским црквама материјално много губила, јер укупна свота за државне таксе, које су те цркве наплаћивале у корист Државе, не би износила више од 100.000 динара годишње.

Узевши у обзир све то, потребно је Уредбом са законском снагом допунити Закон о евангеличко-хришћанским црквама и о реформованој хришћанској цркви новим §-ом, како је то пројектовано Уредбом о изменама и допунама напред поменутог Закона.